

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת בהר בחוקותי תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"י

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוק להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת בהר בחוקותי תשפ"ו – סודות היובל – למה זה קורה לנו?

לעולם הזה. ולכן הכתובת שממנה אדם יונק היא השורש שלו.

וזה מזכיר את הענין הזה שביובל בן אדם חוזר לשרשו, לאחוזתו, לאחיותו, ליניקה מהשורש שלו, פלא פלאים – כי הכל ה' יתברך בורא באופן מושלם, וגם מביא הנהגה שבה אם בן אדם לא עלינו חוטא ועושה כל מיני דברים, ונגזרו עליו כל מיני ענינים והוא מתרחק מהמקום שלו, הגשמי, הרוחני, ולפעמים הוא בגלות, וה' ירחם... אבל זה זמני! בסוף הוא חוזר לשורש שלו.

עכשיו אחרי אלפיים שנות גלות אנחנו חוזרים לשורש שלנו – הגשמי מבחינת ארץ ישראל, והרוחני מבחינת ארץ ישראל. וכל אחד שייך למעלה למקום אחיות נשמתו, משם הוא יונק.

ולכן למשל נבואה היא רק בארץ, חוץ מבמקרים יוצאי דופן, כמו אצל יחזקאל או משה רבנו, אבל נבואה היא רק בארץ, לא בחוץ לארץ. בחוץ לארץ יש רוח הקודש, שזו דרגה פחותה מהנבואה. נבואה, זה רק בארץ ישראל. למה? כי כאן אנחנו במקום שלנו, בשורש שלנו, בחיבור האמיתי המקסימלי שלנו – כמובן, אם בן אדם זוכה, וכמובן אם זה זמן שיש נבואה. בינתיים לא התחדשה הנבואה. עוד מעט תתחדש, לקראת ההופעה של משיח צדקנו.

אז את זה צריך להבין – שאדם צריך לשאוף לחירות מהיצר הרע הפרטי והכללי, ולחירות מכל העיכובים שמעכבים אותו מלהתחבר לשורש שלו העליון לעבוד את ה' יתברך. אנחנו לא עובדים שורשים, עובדים את ה' יתברך! לא עובדים ספירות, לא פרצופים... לא, לא, לא – רק את ה' יתברך, אבל מתחברים דרך השורש. ומאד חשוב לא חלילה לעשות טעות ולעשות עבודה זרה ודברים מהסוג הזה.

וגם אנשים שמגיעים לדרגות הרמות האלה, עד שהם זוכים להבין את כל זה אלה תורות שלמות, סתרי תורה והדרכה פרטית כדי שכן אדם יגיע באמת לשורש שלו – כי אנשים פה חיים בכל מיני דמיונות, וכל אחד חושב שהוא יודע מה

ערב טוב! חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת בהר – בחוקותי תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח.

כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', וזו הדרך שאנחנו משתדלים ללכת בה.

כן. אז יש פה את ענין היובל. דבר מעניין מאד, היובל. אז אולי נגיד על היובל כמה מלים: היובל, זה עולם החירות, 'אמא עלאה'. אתם יודעים, יש עתיק, אריך, אבא, אמא, ז"א ונוק'. אבל מונים בדרך כלל חמשה פרצופים, בלי עתיק. אז 'אמא עלאה' קשורה לענין של היובל.

ואבא ואמא עלאין, יש להם יחוד שאינו פוסק לעולם, שלא תלוי במעשה התחתונים. אפשר להגיד שמאבא עלאה ומעלה זו כבר 'הנהגת אריך', ומאבא ואמא עלאין ומטה, בתחתית של אבא ואמא יש 'ישראל סבא' ו'תבונה' – שכן מושפע ממעשי התחתונים. אז אלה כמה מושגים יסודיים בתורת הקבלה.

מה שמעניין פה זה שגם אם בן אדם נמכר לעבד, בסופו של דבר היובל משחרר אותו, וגם האחויות, בן אדם חוזר לאחוזתו. זה מין 'ריקט', כמו שאומרים היום בלשון המחשבים – לחזור אחורה למצב השרשי, למצב הנכון, לצאת מהגלות, לחזור לנחלה שלך. פלא פלאים. זה מושג שיש בו נחמה, יש בו תקווה, שיש בו סגירת מעגל, שיש בו תיקון, שיש בו שרשיות, שכן אדם מתחבר בו לשורש שלו.

תדעו לכם, יש כל מיני שורשים לנשמות ישראל בעולמות העליונים – ואדם צריך להיות מחובר לשורש שלו, אף על פי שהוא לא יודע אם לא מגלים לו מה השורש שלו. ולפעמים יש לו כמה שורשים כי יש לו כמה ניצוצות.

אבל באופן כללי, כאשר מגלים לאדם משמים כשהוא כבר צדיק עליון, מגלים לו את שרשו ואת כל עניניו – כל השפע יורד אליו דרך השורש הזה. ואז הוא צריך לכוון את השם שקשור לשורש הזה ולהיות דבוק בשורש הזה. אז מה, לא להיות דבוק בה'?! בטח להיות דבוק בה'! אבל זו דרך הנהגתו – שממנו יתברך יש את העולמות העליונים עד

השורש שלו והוא לא יודע שום דבר. זה גילוי עצום משמים, שמגלים לאדם משמים. מי מגלה לו? מלאכים, מגידי אמת, אליהו הנביא, תלוי במה שצריך, במה שנגזר.

אז זה הענין, שהגאולה גם כן קשורה ל'אמא עלאה', הסוד של הגאולה ב'אמא עלאה'. זה דומה לסוד של היובל, עולם החירות. אנחנו עבדים של ה', לא עבדים לעבדים. ואם בגלל עוונותינו נהיינו עבדים לעבדים רחמנא לצלן – זה רק זמני. זה רק זמני. זה חלק מהעונש.

ואם אנחנו מדברים על עונש, אז נעבור לפרשה הבאה, בחוקות. שם נוגע מאד ללב, אצלי על כל פנים – איך ה' מסביר מה יקרה אם נשמע בקולו, ומה יקרה חלילה אם לא נשמע בקולו, ההדרגתיות בעונשים שהולכים ומחמירים, וההדרגתיות בהסתר פנים שהולך וגדל – ולעומת זה האכזבה של הקדוש ברוך הוא שהולכת וגדלה ככל שעושים עבירות וחטאים ולא עושים תשובה, ככל שהולכים ב'קרי' כמו שהוא אומר, כאילו הכל מקרה, ומואסים במצוות, ככה הוא אומר.

זה משהו מזעזע. איך אפשר להגעל מהמצוות?! להרגיש דחיה מהמצוות?! צריך להיות באמת במצב קשה מאד מאד מאד האדם. למשל רבי עקיבא כשהיה 'עם הארץ' היה אומר "מי יתן לי תלמיד חכם וְאֶנְשֵׁינוּ פְּחֻמור". זה מראה לאיפה בן אדם כמו רבי עקיבא, נשמה כזו עצומה, יכול להגיע כתוצאה מגלגולים קודמים, שהיה צריך להיוולד עם הארץ וכו', כן? הכל על פי חשבונות שמים מדויקים. ואחרי זה היה צריך לתקן את הענין הזה של 'מי יתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור'. והוא תיקן, גם במעשים טובים בכל מה שעשה, שלמד ולימד וקיים את

התורה – וגם המות הנורא שלו, זה כיפר על הכל, זה שהוא מת על קידוש השם וסרקו את גופו במסרקות של ברזל.

אז אנחנו חוזרים לנושא. אם אתם תזכו ללמוד בספר הקדוש 'תַּנְא דְּבִי אליהו', אם תלמדו כל יום פרק ותחזרו על זה ותתעמקו בזה, תראו שהוא עוסק הרבה מאד בתיאור כביכול רגשותיו של הקדוש ברוך הוא כלפי עם ישראל – גם בחלק החיובי, האהבה האין־סופית לעם ישראל, וגם באכזבות שיש לו ובציפיות שהיו לו, ובכל מיני פרשיות שקרו בעם ישראל מה ה' יתברך חשב, מה הוא אמר, איך הוא הרגיש.

הוא לא בן אדם, אין לנו תפיסה בו כלל. אין תפיסה והשגה בו כלל. אבל יש בכל אופן מה שכתוב, וב'תנא דבי אליהו' הוא מביא את זה יפה מאד. אם תזכו ללמוד את זה, תהיה לכם יראת שמים – כי באמת בפרשת בחוקותי הכל מדובר ביראת שמים.

או שיש לך יראת שמים, או שאין לך יראת שמים. וביראת שמים צריך יראת החטא, יראת הרוממות – אלו דרגות

גבוהות. אבל צריך גם יראת העונש, לפחד מהעונש. אם בן אדם מפחד מהעונש, הוא עושה פחות שטויות, תאמינו לי.

נכון שזו דרגה נמוכה, ואבא שבשמים רוצה שנעבוד אותו מאהבה ומיראה, מיראה ומאהבה, שנעבוד אותו לשם שמים – אבל הוא מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, הוא לא אדם, הוא לא חבר שלך, למרות שכתוב "ידיד נפש אב הרחמן", אבל אל תרגיש בנוח. את זה אני אומר, אל תרגיש בנוח, תיזהר, כי ה' יתברך לא מוותר. הוא רוצה שתהיה מושלם – אף על פי שאנחנו... מי יכול להיות מושלם?! אבל זה מה שהוא רוצה. זה מה שהוא רוצה יתברך, כי הוא רוצה לזכות אותנו כדי להיטיב לנו בעולם הבא.

וכל זה מלאכה קשה מאד – תיקון, תיקון המדות. עכשיו אנחנו בספירת העומר, זה הזמן במיוחד לתיקון המדות. תיקון המדות צריך תמיד, אבל בזמן הזה זה במיוחד מודגש.

וגם עוד מעט ל"ג בעומר, פסקה המגפה שמתו בה עשרים וארבע אלף תלמידים של רבי עקיבא "מפני שלא נהגו כבוד

זה בזה". מה אמרו חכמים? שאם מישחו לא היה בא לבית המדרש – הם לא היו שואלים מה קרה לו, לא היו הולכים לראות, 'אולי הוא חולה?' 'אולי הוא צריך עזרה?' ובלשון שלנו, כנראה, לדרגות שלנו אנחנו מתרגמים: כנראה, לא היתה אכפתיות אמיתית לחבר. וזה פגם גדול.

האריז"ל בא לתקן את זה עם החבורה שלו. וגם שמה היתה תקלה, ולכן הוא הסתלק. ככה כתוב ב'שער הגלגולים' למהר"ן, שהיתה איזו קטטה בין הילדים, שהם 'חיממו' את האמהות, שהן 'חיממו' את הבעלים – ואז לא עלינו הסתלק הרבי שלהם. וכמובן, רבנו הבעל שם טוב הקדוש בא לתקן את הענין הזה עם החסידות. חסידות, זה רבי עם חבורה קדושה – שעוזרים אחד לשני, אוהבים אחד את השני, מוסרים את הנפש אחד בשביל השני, מתקנים את המדות, שלא תהיה קנאה, שנאה, תחרות, כל הדברים האלה.

כל הדברים האלה חשובים מאד מאד אצל ה' יתברך: האהבה, האחדות, תיקון המדות, הענוה. רוב הפגמים הם מחוסר ענוה.

לפעמים בן אדם נופל, עושה טעות, הוא חשב שהוא עושה מצוה וזו עבירה לא עלינו, הוא חושב שעושה מעשה רצוי וזה לא היה רצוי – "כִּי נִפְלָתִי קִמְּתִי", שיעשה תשובה מיד, תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א. ואז ה' יתברך סולח לו ומוחל לו. אבל אדם צריך להזהר להבא תמיד.

אז אנחנו רואים בפרשת בחוקותי את ההדרגתיות, כן? איך ה' אומר 'אם תעשו ככה, אני אעשה לכם ככה. אם תעשו

"אנחנו רואים, לצערנו, שכל הדברים האלה שכתובים – הכל התקיים בעם ישראל. ואם יש משהו שיש לו ספק בתורה, בקדוש ברוך הוא ובכל הדברים האלה, כל מיני כפירות – שיסתכל מה כתוב ויבדוק, ויראה שכל מה שכתוב התקיים בדיוק"

ככה, אני אעשה לכם גרוע יותר. אתם תעשו גרוע יותר – אני אעשה לכם קשה יותר". ככה, וכן הלאה.

ואנחנו רואים, לצערנו, שכל הדברים האלה שכתובים – הכל התקיים בעם ישראל. ואם יש מישהו שיש לו ספק בתורה, בקדוש ברוך הוא ובכל הדברים האלה, כל מיני כפירות – שישתכל מה כתוב ויבדוק, ויראה שכל מה שכתוב התקיים בדיוק, בדיוק: השואה, הגלות, הפוגרומים. כל מה שעברנו בגלות עד עכשיו, הכל מדויק לפי מה שכתוב שמה, ותמיד כמובן יהיה מדויק. אבל רואים את זה בחוש.

כולם צריכים רק מזה לחזור בתשובה. גם עם ישראל וגם הגוים צריכים לחזור בתשובה מלראות את המצב ולראות את ההיסטוריה האלקית של עם ישראל. הכל גלוי – רק אין עינים לראות, או אין חשק לראות, אין לי מושג. ה' יאיר לכולם, באמת, שנגיע לתיקון ולא על ידי יסורים.

אז הענין הזה שה' רוצה שנלך בחוקותיו – הוא כי אנחנו מושבעים! גם אנחנו קיבלנו על עצמנו בהר סיני. שם היו כל נשמות ישראל, לא רק אלה שהיו באותו דור, כל נשמות ישראל. אז כולנו חתמנו על זה. אנחנו חתומים. גם אם אתה לא יודע שאתה חתום – אתה חתום.

ואז אתה שואל: 'למה המצב ככה?' וימה קורה לי? וימה קורה לעם שלנו? וימה קורה בעולם? ואתה לא מבין. וזה כן נראה לך, וזה לא נראה לך – תקרא את הפרשה, ואתה תבין הכל, תבין הכל, למה קרה לנו ולמה קורה לנו מה שקורה לנו. הכל כתוב.

בהדרגתיות ה' נותן את המכה, כל פעם לפי מה שעשית. נותן לך רמז. אה, אתה לא תופש את הרמז? פתאום נעלם לך משהו – אתה לא מבין למה. פתאום כואב לך משהו – אתה לא יודע למה. פתאום מישהו מעליב אותך – אתה לא יודע למה, ולא עושה תשובה, ולא עושה חשבון, ולא בודק, ולא עושה בירורים כמו שאנחנו מלמדים ב'דרך עץ החיים'. אז פתאום אדם 'חוטף מכה' והוא לא מבין למה – כי איך הוא יבין למה? אף פעם הוא לא חשב למה. הוא לא חיפש איזה פגם הוא עשה, איזו עבירה הוא עשה, איזה לשון הרע הוא דיבר, איזה חילול שבת קטן הוא עשה, איפה הוא חיפף במצוות, איפה הוא חיפף ביראת שמים. 'אף אחד לא רואה, אז הוא לא יכול לעשות ככה...' – לא, ה' רואה. בית דין של מעלה רואה. המלאכים רואים. כולם רואים.

אז אין לאיפה לברוח, ואנחנו לא יכולים לברוח. גם אלה שלא רוצים להיות יהודים ורוצים להתבולל, זה לא יעזור להם. אם הם מזרע אבותינו הקדושים אברהם, יצחק ויעקב – ה' יתברך יכפה עליהם הר כגיגית עד שיחזרו

בתשובה. אפילו בגאולה כמו שכתוב, שכבר ישבו הצדיקים וילמדו עם ה' יתברך בגן עדן ויהיה 'קדיש דרבנן', ופתאום ישמעו שעונים 'אמן' מהגיהנום. וה' ישאל 'מי אלה?' – 'אלה פושעי ישראל שלא רצו לחזור בתשובה' הוא אומר 'הם אומרים אמן? טוב, תביאו אותם, שישיירו וירקדו לפני, שיגידו שירה'.

אז גם פושעי ישראל שבגיהנום שלא עשו תשובה, אפילו בתוך הגיהנום, עד סוף הסוף של הסוף – יעשו תשובה, וה' יקרא להם ויקרב אותם. אבל אוי לנו שלא נהיה חלילה בין אלה. למה לחכות לדבר כזה?!

צריך להתחזק בענין הזה מאד מאד, כי יש הרבה בבלולים, הרבה דעות כוזבות, הרבה לחצים, הרבה פיתויים ודמיונות ושגיונות – במיוחד כשבן אדם צעיר. כשבן אדם כבר מבוגר יותר הוא עושה את החשבון אחרת. יש לו יצר של מבוגר, לא יצר של צעיר. הוא רואה את הדברים אחרת. הוא כבר מתחיל להבין שצריך להכין את עצמו...

אבל אנשים צעירים – תזדרזו כשאתם צעירים לעשות תשובה, זה טוב מאד. ה' אוהב אתכם, וה' אוהב את התשובה ולא רוצה להעניש אף אחד חס ושלום. הוא שולח לאדם רמזים, כמו שאומר רבנו הבעל שם טוב הקדוש, שולח לו אישית כל יום רמזים איפה הוא צריך לטפל, איפה צריך לתקן: איזו גאווה, איזה כעס, איזה תאוה, איזה שגעון, איזו כפירה, איזה בן אדם לחברו, איזו עצלנות, איזו עצבות, ביטול תורה וכן הלאה. את כל הדברים האלה הוא שולח לו, הוא מראה לו. והוא קצת לוחץ אותו איפה שקצת כואב לו, כדי שיתעורר. זה משמים.

היצר הרע רק מבטיח לך הבטחות של 'וואו, אין כמוך!' ו'תעשה כל מה שאתה רוצה'. מבינים? אז צריך לחדד את האוזן לשמוע את היצר הטוב, לא את היצר הרע.

יהי רצון שכולנו נזכה, שנתקן את כל המדות, המעשים, המחשבות, הרצונות, הדמיונות – ונעשה נחת רוח לה' יתברך, ו"ישמח ה' במעשיו"!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום וכל טוב סלה.

**נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום
ובכל זמן לזיכוי הרבים למען שמו באהבה,
ותרבה העבודה לשְׁמָה, ותבוא גאולה ברחמים!**

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום!

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

**והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך
לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.**

הפיץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – זעקות והארות מתוך הלב

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

כ' אייר תשפ"ו

- א. אתה רחוק? אם כן, בדוק! היכן פגמת? בדוק את עצמך, לא את זולתך. אם לא תתקן, איך תתקרב??
- ב. אדם מצפה, ומתאכזב שוב ושוב. ועם זאת, אל תפסיק לעולם לצפות!
- ג. אם ראית מישהו שנופל, אל תיפול עמו יחד.
- ד. "רְשָׁעִים וְשִׁלְוֵי עוֹלָם הִשְׁגוּ חֵיל". וצדיקים: "יֵלְכוּ מִחֵיל אֶל חֵיל". מה הוא ההבדל?
- ה. הנהנתנות גוררת הסתבכות.
- ו. בחבלי משיח – משבר אחד נפתר, ומיד מופיע משבר חדש.
- ז. המלחמה ביצר הרע הפרטי והכללי מאתגרת, מסתבכת, מסתעפת ומתעצמת. הפתרון: "סור מִרָע וַעֲשֵׂה טוֹב", והדבק בו ית' בכל רגע.
- ח. הנחש הקדמוני גרם לחוה להרהר אחר מדותיו של הקב"ה – ושם היתה תחילת נפילתה.
- ט. הנסיון הוא אותו הנסיון, רק התפאורה משתנה.
- י. הוא העיר לה באופן לא יפה. היא ענתה לו לא יפה. הוא נפגע והחריף את המצב. גם היא. הכל קרה מהר כל כך, וכבר הם מדברים על גירושין! ללא שום סיבה אמיתית. נא להתפייס, ולתקן מדות ודעות. 'דרך עץ החיים' יכולה לעזור בכך.
- יא. אם האדם 'מנהל חשבונות' וזוכר נשכחות על מנת לדון את זולתו – כך נוהגים בו משמים, ר"ל.
- יב. אנשים רבים מדי חושבים שהם הצודקים, הם בטוחים בצדקת דרכם ובעמדתם – ומדת הדין משחרת לטרור אותם.
- יג. זה שאדם עבר קשיים בילדותו ובנערותו – אינו אומר שעליו לאפשר לעברו לטשטש לו את הדעת, לאורך כל חייו.
- יד. הכר את הבעיה שלך. סמן אותה. הגבל אותה. שלוט עליה, בס"ד. ואל תאפשר לה לכלות לך את החיים.
- טו. הוא דן את עצמו לכף זכות כל העת, אך את זולתו לכף חובה. מדוע??
- טז. דייק בלשונך. בחר בקפידה את המלים. דקדק במסר, שיהיה ברור, שיהיה שליח טוב שלך, שימנע קונפליקטים – ולא להפך.
- יז. אם תשאיר פתח, משמים יעזרו לך מעל טעם ודעת!
- יח. רק ה' ית', ברוך הוא וברוך שמו, מנהל את העולם! כל השאר הם מתחזים בלבד.
- יט. אם אדם מנגן, מלחין, מצייר או כותב בכל יום חוץ מבשבות ובימים טובים – חוש היצירה שלו מתגבר, מתחדד, פורץ, דורש את שלו, מעשיר, מפתיע, ולבסוף מוציא מהכח אל הפועל את 'סגנונו האישי הקבוע', שזהו חותמו האישי של האמן, לדורי דורות.
- כ. נצל כל שניה לעריכת בירורים, לחשבון נפש, להעלאת ניצוצות, לבדיקת מפת הקרב הפרטית והכללית. הִיָּה ערני במלחמה, ותמיד דבוק בה' ית'. אם כך אתה – זה סימן שאתה מהלך יפה ב'דרך עץ החיים'.
- כא. היצירה הכשרה ע"פ ההלכה היא אחת המתנות הגדולות שנתן ה' ית' לשמח את הבריות. וזו דרך להגיע להשתוות הצורה עמו ית', כי "אֵין צוֹר פְּאַלְקִינוּ" – 'אֵין צִיר כְּאַלְקִינוּ'.
- כב. או שתחנך את ילדיך – או שהם יחנכו אותך.
- כג. לפעמים ילד מתקשה מאוד לקבל גבולות וחינוך. במקרים כאלה, מומלץ לעבור לשלב של טיפול מקצועי עם איש מקצוע שמבין לעומק את נפש הילד ויכול לסייע לו להתגבר על הקשיים שמפריעים לו.
- כד. אם אתה מצליח לערוך סדר יום עמוס, חיובי, מספק ומעשי, ולהחזיק בו – אתה בדרך הנכונה לשיקומך, גם אם קשייך מרובים.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!